

V slogi je moč

Št. 18

December 2018

BILTEN

1340 - 2018

Rihpovec

SEDEŽ

Društvo za napredek
"Hribovec" - Rihpovec
Rihpovec 19
8210 Trebnje

Matična številka: 1128256
Davčna številka: 904010000
Poslovni račun: 61000-000116262
Delavska hranilnica d.d., Ljubljana
<http://www.rihpovec.si>
e-mail: hribovec.rihpovec@gmail.com
www.facebook.com/Rihpovec

UPRAVNI ODBOR

Franci Starič, predsednik
Ksenija Starič, podpredsednica
Viktor Rogelj, član
Andrej Oberč, član
Ciril Pene, član
Nataša Pene, članica

NADZORNI ODBOR

Zlatko Rajkovič, predsednik
Franc Starič, član
Alojz Starič, član

Društvo šteje 140 članov.

BILTEN številka 18 / december 2018

Brezplačen izvod

Založnik

Društvo za napredek "Hribovec" - Rihpovec

Predsednik

Franci Starič

Uredniški odbor

Ana Bilbija, Franci Starič, Ksenija Starič

Oblikovanje:

Ksenija Starič

Tajniška in blagajniška opravila:

Marjeta Rogelj

Fotografije

Ksenija Starič in
arhiv društva

Naklada

350 izvodov

Lektoriranje:

Nina Štampohar

SPOŠTOVANE ČLANICE IN CENJENI ČLANI, DRAGI PRIJATELJI NAŠEGA DRUŠTVA,

letošnje leto smo v društvu začeli z občnim zborom zadnjo soboto v marcu. Za popestritev občnega zbora so poskrbeli naši kulturniki in zdravnica Vestrova z zdravstvenim predavanjem. Sprejeli smo načrt dela, si izmenjali mnenja o minulih in prihodnih projektih. Konec maja je sledil nepozaben izlet v Lendavo. Za veliko članov je to najdaljša pot v letu in dogodek, ki se ga res z veseljem udeležijo. Od aprila je bilo pestro na našem igrišču. Potekale so delovne akcije za končni cilj: zgraditi našo hiško na igrišču. Podroben opis del bo opisan v posebnem članku. Zadnja sobota v avgustu je rezervirana za Kolesarski vzpon na Rihpovec. Letos je bil tretje leto zapored z spremenjeno, to je daljšo proggo. Vreme nam je proti koncu tekme malo ponagajalo. Na srečo smo lahko z velikim veseljem izkoristili streho, ki nam jo je nudila naša nova hiška na igrišču. Trinajstega oktobra smo organizirali naše že 15. tradicionalno slikarsko prireditev Ex tempore Rihpovec 2018. Jesensko obarvana vas se je kar nudila slikarjem, da jo upodobijo na platnu. Prijetno je bilo in upamo, da se bo tako tudi nadaljevalo. Proti koncu leta smo obiskali starejše člane in jim poklonili skromno darilo. Nekaj časa nam vzame tudi priprava našega glasila, za katerega upam, da ga z veseljem preberete. Vesel bom, če se bo v prihodnje več članov odločilo za pisanje prispevkov. Leto se hitro obrne. Vsi, ki delate v društvu prek leta, veste, da nam ni bilo dolgčas. Dela ni in ni hotelo

zmanjkati. Pa nič za to. Opažam, da ob zaključku del, ki jih opravimo veliko, šteje druženje. Skromen prigrizek, pogovor o različnih zadevah – in čutim, da smo si ljudje bliže, s tem pa so tudi težave manjše. V letu, ki prihaja, bo največji poudarek na celoviti ureditvi igrišča in dokončanju naše hiške. Prostor bo namenjen druženju, ne glede na vreme in letni čas. Kako že pravimo hribovci? V SLOGI JE MOČ, ne pozabimo tega. Tega se ne da ovrednotiti z denarjem. Prepričan sem, da bomo stopili skupaj, ko bo treba fizično delo in ko bo spet treba pomagati z denarjem. Verjamem, da nam pomoči ne bodo odrekle Občina Trebnje niti Krajevna skupnost Dol. Nemška vas in še manj Zveza kulturnih organizacij ter Območna izpostava Javnega sklada Trebnje. Vsem že v naprej hvala in srečno, predvsem pa zdravo novo leto 2019.

Franci Starič, predsednik

Odšla si naša draga Veronika:

Vekovečna dragih je bližina.
Smrt je le združitve návečer.
Zemlja skupno je pribežališče
in poslednji cilj vseh nas je mir.
(Mila Kačičeva)

HIŠKA NA IGRIŠČU

Ideja o strehi nad glavo se je porodila kmalu po izgradnji igrišča v takrat še Mahničevem gozdu nasproti luže. Majhno in skromno igrišče je bilo pred dvajsetimi leti najboljše mesto za druženje in zbiranje mladine. Seveda so tudi drugi z veseljem prišli gledat mladino, ki igra košarko ali nogomet. Bil je prostor, ki je bil blizu vsem. Prostor, odmaknjen ravno prav, da se ni vse videlo, in hkrati dovolj blizu, da starše ni skrbelo, kje smo. Vedno pa je bila ista težava. Majhna ploha nas je vedno razpodila in razdružila, saj ni bilo tam nobene strehe. Želja po vsaj skromni strehi je bila velika. Prava pridobitev je bil »velik jurček«, ki je pod streho brez težav spraval majhno skupino ljudi. Velikokrat smo se ob prireditvah ob rosenju stisnili pod streho in počakali, da je ponehalo. Tudi

takrat je beseda velikokrat nanesa o večjem pokritem prostoru na igrišču.

Prva ovira je bila zemlja, ki je bila v zasebni lasti. Začeli smo pogovore z lastnikom in ugotovili, da se del gozda ne more odmeriti in prodati društvu. Na vrsti je bila občina. Ta je na predlog društva predvideno zemljišče v občinskem prostorskem načrtu uvrstila v drugo kategorijo kot prostor, namenjen za šport in rekreacijo. Takoj ko je bilo mogoče, smo prostor odkupili. Leta 2016 je prostor postal last Društva za napredek Hribovec Rihpovec. Ideje o izgledu objekta smo imeli že v glavah. Vse od ustanovitve društva smo skrbno varčevali in iz leta v leto in prihranili nekaj denarja. Vsi vemo, da v teh časih še tako pridne roke brez ustrezne finančne podpore za stroje in material ne morejo storiti veliko.

Foto: F. Starič

Padla je odločitev. Z našimi financami in ob pomoči občine in vaščanov lahko hiško spravimo pod streho. Izbrali smo najugodnejšega izvajalca iz Domžal. Začelo se je 1. oktobra lanskega leta s posekom dreves na mestu, kjer naj bi stala hiška. V novembru se je na prostoru že vrtel bager in pripravljaval prostor za objekt. Odstranil je štore in zgornji sloj humusa. Sledili so izkop peska, razbijanje kamna in poravnavanje platoja. Urediti je bilo treba dovozno pot ter znižati raven na višino obstoječega igrišča. Porabljenih je bilo krepkih devet ur dela. Sledila je zima in dela so do marca letošnjega leta obstala, ko smo z delom spet nadaljevali. Utrdili smo prostor za betonsko ploščo, na kateri naj bi stal objekt, kupili mreže za armaturo plošče. Za opaž plošče nam je deske podaril mizar iz sosednje vasi. 19. aprila je sledilo betoniranje plošče. Porabili

smo nekaj več kot 15 m³ betona. Vse je bilo nared za postavitev

Foto:
V.Rogelj

Želeli smo si hišo iz lesa, ki se bo kar najbolje vklopila v okolico. Po dimenzijah, ki so dovoljene za takšen prostor, nam je mojster iz Domžal narisal načrt, kako naj bi izgledala. Po nekaj kozmetičnih popravkih smo se odločili za zadnjo različico. Vso organizacijo in komunikacijo z mojstrom je vodil in organiziral častni predsednik Ivan Starič. V juniju je bil s kamionom pripeljan ves potreben les. Vidni les smo skobljali, ves les pa smo zaščitili proti vlagi in zajedavci. 15. junija je začela hiška rasti. Mojster iz Domžal je s skupino domačinov začel krojiti les. Žaganje, izdelovanje

utorov, vrtanje, vijačenje in druge operacije so se vrstile druga za drugo. V dobrih treh dneh je bil skelet hiške s špirovci pripravljen za nadaljnje delo.

Delo mojstra iz Domžal se je v tej fazi zaključilo, kakor je bilo tudi dogovorjeno.

Sledil je prihod drugega kamiona z materialom. Pripeljane so bile opažne deske, letve, strešniki z vsem pripadajočim materialom. Že 20. junija se je začela akcija pritrjevanja opaža, polaganje paropropustne folije in vzdolžnih letev. Dva dni smo porabili, da smo pripravili obe strešini. V ponedeljek, na dan državnosti, smo bili dogovorjeni za pritrjevanje letev in pokrivanje. Jutranje rosenje ni kazalo nič dobrega za tisti dan. Toda do dvanajste ure se je vreme ustalilo in odločitev je padla, da se lotimo dela.

Kar petnajst se nas je zbralo. Vsak je bil zadolžen za določeno opravilo na svojem mestu po navodilih krovca Martina. Letvanje in pokrivanje je potekalo brez težav. Vidno utrujeni od hitenja smo ob osmi uri zvečer zaključili s pokrivanjem strehe. Vsi smo se oddahnili, saj je bilo za nami opravljeno veliko delo. Končno smo lahko rekli, da imamo hiško na igrišču! Vsa naslednja opravila so potekala bolj mirno. Najprej smo skelet hiške oblekli v paropropustno folijo. Sledila je izdelava kovinskega odkapnika na spodnji strani hiške. Obrobe, ki smo jih privijačili na hiško, nam je brezplačno skrivil klepar iz Jezera. Medtem smo iskali opazne deske in izvajalca za njihovo pritrdjevanje. Odločili smo se za mizarja Vavtarja iz Bistrice, ki nam je tudi dostavil deske. Nakupili smo okna, vrata in šipe, da se objekt v celoti zapre. Vse deske, vrata in okna smo zaščitili. Ker smo verjeli v poštenost ljudi, smo imeli okna in ostalo shranjeno v hiški. Našo zaupanje pa je nekdo izkoristil in nam odtujil eno okno. Najbolj si jezen na dejstvo, da gledaš na vsak evro, hodiš okoli ljudi in prosiš za denar, za znižanje cene, na koncu pa se zgodi najmanj pričakovano. Toda vseeno smo do konca oktobra zaključili z deli in hiško zaprli. Vmes je bila izvedena napeljava za vodo, za katero je mojster Boštjan podaril svoj čas. Zdaj pa je pod ključem, smo se pošalili, ko smo hiško prvič zaklenili. Hiška, o kateri smo dolgo časa le sanjali, je postala realnost. Pred letom so na mestu, kjer stoji, še rasla drevesa. Vsi pa se moramo zavedati, da smo do te faze porabili ves privarčevani denar društva. Seveda

brez pomoči občine in krajevne skupnosti ne bi zmogli. Bili so nam v veliko pomoč. Vsi vaščani in drugi, ki ste pomagali pri gradnji hiše, tudi brez vas je zagotovo ne bi bilo. Veliko prostega časa ste namenili delu pri objektu. Opravljenih je bilo več kot tisoč ur prostovoljnega dela. Skratka, veliko vložnega časa in denarja od vseh, ki se zavedamo, kaj pridobitev pomeni za vas in vaščane. Zgodba še ni zaključena. Naša želja je, da se v hiško pripeljeta električna napeljava in voda. Namestiti je treba ustrezno izolacijo na stene, urediti tla in sanitarije. Prostor, ki smo si ga s skupnimi močmi preskrbeli, mora biti v prihodnosti središče za šport, kulturo in druženje. Prijetno okolje z igriščem, otroškimi igrali, kaminom, urejeno hiško in prostor za parkiranje avtomobilov. Vse, kar rabimo na enem mestu. In glede na to, da večinoma stvari, ki se jih lotimo, postorimo, tudi v prihodnje ne dvomim v nas. V imenu društva bi se rad zahvalil vsem in vsakemu posebej. Naštevamju sem se izognil, ker se bojim, da bi koga izpustil. Vsako mnenje, ura dela ali denarni prispevek štejejo. Verjemite, da tega na pozabimo. Ne oziramo se na kritike tistih, ki niso pripravljeni pomagati. Včasih nas ravno to spodbudi, da delamo naprej. Imamo kaj pokazati. Tako bo vse do takrat, dokler se bomo zavedali, da je v slogi moč.

Franci Starič, predsednik

DELO V KRAJEVNI SKUPNOSTI DOL. NEMŠKA VAS

Foto: V. Rogelj in Ksenija Starič

Najprej se moram zahvaliti volivkam in volivcem za glasove, ki so me uvrstili v Svet krajevne skupnosti za naslednji štiriletni mandat. Poleg mene so na novo izvoljeni člani: Miha Sever, Vera Rozman, Sašo Gliha, Miha Cesar, Matej Barbo, Nevenka Krevs, Peter Vidmar in Silvo Perko. Minuli mandat ocenjujem kot uspešen. Prošnje in predloge smo skušali uresničiti v kar se da kratkem času. Svet je dobro sodeloval tudi z našim društvom. Finančno nam je pomagal tudi pri izgradnji hiške na igrišču. Naša vas je dobila tudi kar nekaj kvadratnih metrov globinske sanacije ceste. Nujna je bila sanacija ob igrišču in na povezovalni cesti proti Radni vasi. Ko je treba, vedno dobimo pesek za ureditev bankin, saj nam jih redno poškodeujejo in odnašajo neurja. Tudi za našo vas je dobro, da smo končno le bogatejši za težko pričakovano avtobusno postajo na Dol. Dobravi ob odcepu za Rihpovec. Ne zanemarjamo pa niti naše makadamske ceste. Komunala Trebnje je kar tri ure obsekavala brežine s traktorskim priključkom.

Foto: F. Starič

V KS nismo pozabili na najmlajše. 20. decembra 2018 ob 17. uri jih bo v telovadnici Osnovne šole Dol. Nemška vas obiskal dedek Mráz.

Nikoli ni tako dobro, da ne bi moglo biti bolje. Trudil se bom, da bom na poti k temu cilju čim bolj uspešen.

Viktor Rogelj,
član Sveta KS Dol. Nemška vas

Foto: K. Starič

BITI »LEPO OKROGEL« NE POMENI »BITI ZDRAV«

Več kot 15 % otrok med 5. in 19. letom se v Evropi sooča s prekomerno telesno težo. Pri odraslih je še huje – v Sloveniji je prekomerno prehranjenih kar 55 % odraslih. In kakšni so vzroki za debeljenje, ki je iz leta v leto bolj izrazito? V prvi vrsti se je spremenil življenjski slog; vedno več časa presedimo, ne samo odrasli, pač pa, žal, tudi otroci, ki se sploh ne znajo več igrati zunaj, ampak jim popolnoma zadoščajo računalniki in tablice ter zavetje lastne sobe. Prav tako jemo preveč kalorično bogato hrano, saj nas večina ob stalno sedečem delu ne potrebuje tako močne hrane. Izračun je zelo enostaven: če v telo vnesemo več kalorij, kot jih porabimo, se redimo. Logično, ne? Torej je tudi recept za hujšanje oziroma ohranjanje primerne teže v teoriji precej enostaven: manjši vnos energijsko bogate hrane (mastne hrane, hrane, bogate z živalskimi beljakovinami in sladkorji) in povečana telesna dejavnost. Naj iz statistike navedem še to: bolj kot gremo po zemljevidu Slovenije proti vzhodu, več ljudi je debelih. Žal smo tudi Dolenjci »vzhodnjaki«, če pogledamo zemljevid Slovenije. Soočamo se namreč z visokim deležem debelih odraslih in otrok.

In zakaj sploh sitnarimo zaradi povečane telesne teže? Znano je, da je povečana teža pomemben dejavnik tveganja za razvoj številnih resnih in smrtno nevarnih bolezni. Pomembno vpliva na pojav srčno-žilnih bolezni, kot so srčna in možganska kap ter

ateroskleroza, na nastanek sladkorne bolezni, določenih vrst raka, kroničnih bolezni dihal, duševnih bolezni in ne nazadnje kroničnih bolečin v hrbtenici in sklepih. In kot drži pri marsičem, velja gotovo tudi pri debelosti: bolje preprečiti, kot zdraviti. Oziroma – lažje preprečiti, kot shujšati. Najbolj se velja potruditi pri otrocih in spodbujati čim bolj dejavno preživljanje prostega časa. Predvsem pa je treba otroke učiti zdrave prehrane; če bodo otroci vajeni le sladkih in mastnih okusov, bodo te iskali tudi kot odrasli. Otrok se ne navaja na uživanje sadja in zelenjave, pač pa žal prepogosto otroci prav vsak dan uživajo sladke gazirane pijače, sladkarije in energijsko močno hrano, hkrati pa se sploh ne gibljejo več. In človek, ki se že kot otrok spopada z debelostjo, se bo zelo verjetno spopadal s težavo povečane telesne teže celo življenje.

Kakšen je torej recept? Učimo se (in naše otroke) zdravo jesti, ne samo meso in kruh, pač pa tudi sadje in zelenjavo. Ni treba, da imamo vsak dan na voljo kalorične kupljene sladke pijače, saj je za gašenje žeje dobra tudi navadna voda; če v omari ni napolitank ali čipsa, potem tudi ni skušnjave ob večerih pred televizijo. Kupujmo s pametjo in listkom v roki, pa se bo tudi lažje odreči pregrehi, če imamo doma le jabolka in bobi palčke, ne pa čokolade in coca cole. Odraslim svetujemo najmanj pol ure rekreacije na dan; vsaj hitre hoje, ob kateri se zadihamo in prepotimo. In ker debelost med slovenskimi otroci že dosega razsežnost epidemije, je na nas, odraslih, da se vprašamo, ali skrbimo za zdravo prehrano

naših otrok in ali res vložimo dovolj energije in truda, da otroke odvedemo od raznih ekranov ter jih spodbujamo (ali včasih tudi silimo) v gibanje, igranje zunaj in razne športne dejavnosti po šoli.

Po raziskavah sodeč zdrav življenjski slog in telesna dejavnost podaljšujeta življenjsko dobo, naj bi pa tudi prispevala k duševnemu zdravju, zadovoljstvu z življenjem ter profesionalni uspešnosti. Potem se že velja odreči kakšni dobroti in pojedti jabolko namesto koščka torte, kajne?

Irena Vester, dr. med., spec. druž. med.

**Priznaj napake!
Ni nujno vsemu svetu.
Priznaj jih sebi.**
(Jure Murn)

15. SLIKARSKI EX TEMPORE RIHPOVEC 2018

Leto 2018 je bilo za vaščane in člane društva še posebej delavno. Koliko dela in ljubezni je vloženo v objekt, ki ponosno stoji ob igrišču in si ga je večina tako zelo želela! To je bil glavni razlog, da smo slikarsko prireditev lahko izvedli šele 13. oktobra. Nekaj slikarjev se je ustrašilo mraza. Vendar sreča je na strani hrabrih. Imeli smo čudovit dan. Rihpovec se je kopal v soncu.

Zjutraj je po običajnem ritualu začelo z delom 13 ljubiteljskih slikarjev iz Novega mesta, Trebnjega in Domžal. Posebej se že nekaj let veselimo srečanja ljubiteljskega slikarja Smiljana iz VDC Trebnje. Ustvarjali so motive, v glavnem po lastni izbiri. Dva ustvarjalca sta sprejela našo željo, da se upodobita še edina obstoječa hram in kašča v vasi. Oba objekta je Zavod za varstvo kulturne dediščine ocenil kot objekta, vredna zgodovinskega spomina. Med delom so jih opazovali obiskovalci in vaščani. Obiskal jih je tudi snemalec Televizije Vaš kanal iz Novega mesta.

Udeleženci so po zaključku dela razstavili ob igrišču, in sicer ob hiški. Sledila je zaključna prireditev, ki jo je pripravilo društvo in jo je vodila srednješolka Lara. Poleg nagovorov predsednika društva, vodje projekta in strokovnega vodje so spregovorili tudi gostje. Delo društva sta pohvalila župan Občine Trebnje Alojz Kastelic in predsednica Društva upokojencev Novo mesto Rožca Šonc. Društvo, ki ga vodi, že 15. let sodeluje z

rihpovskim društvom. Za popestritev sta poskrbela mlada glasbenika Arne in Adam, ki sta predstavila za našo prireditev novo zvrst glasbe. Tudi brez Lojzetove harmonike ter recitacij Martine in Lare ni šlo. Sledili so kosilo in pogovori med slikarji, vaščani in gosti, med starejšimi in mlajšimi. Vaščani so slikarje res sprejeli za svoje, dan, ko je v vasi ekstempore, pa za dan, posvečen kulturi. Zaključek je izzvenel v željo, da se vnovič srečamo v letu 2019, na 16. srečanju.

Ana Bilbija, vodja projekta

Foto: K. Starič

KULTURNA DEDIŠČINA

V letu 2004 smo se odločili, da popišemo kulturno dediščino, ki smo jo razdelili v štiri skupine: vodni izviri (studenci), kapelice in znamenja, starejši objekti (kozolci, hiše, kašče, hrami itd.) in drugi objekti. Levji del posla je pri popisu opravil Ivan Sebanč.

Pod 3. točko je za kašče in hrame zapisano:

KAŠČA – Sebančeva: Ta objekt je tudi ostal še edini v vasi. Potreben je temeljite prenove. Lastnika Ivan in Jože Sebanč načrtujeta v letu 2004 zamenjati ostrežje in kritino. Streho nekoliko zmanjšati za del pred kaščo in s tem povečati preglednost ceste v ovinku. Ostalih del se ne načrtuje v smislu gradnje, kot se za takšne objekte zahteva (ohranitev identičnosti o uporabi). Za ostalo adaptacijo je potrebno zelo veliko sredstev, ki jih lastnika nimava.

Foto: D. Štepec, ZVKDS, OE Novo mesto

Ker je streha dejansko zmanjševala preglednost v ostrem ovinku in je na to opozoril tudi inšpektor, je nekaj članov društva priskočilo Ivanu na pomoč, tako da so streho sanirali.

Foto: F. Starič

HRAM – Staričev (Meteletovi hram) je še v dobrem stanju in v nadaljevanju bi lahko razstavili predmete, ki so nekoč služili svojemu namenu. Za soglasje je treba pridobiti soglasje lastnika Franca Stariča, Rihpovec 31. Hram je bil za hrambo orodja in vina. Hrami so starejša oblika izdelave in so bili postavljeni iz debelejših lesenih desk oz. okroglo deblo je bilo prerezano na polovico in iz takšnih elementov so bili postavljeni hrami;

podoben način današnjih brunaric. Žal vse ni šlo tako gladko, kot smo naivno pričakovali. Namen in želja pa sta ostala. V letošnjem letu je Društvo zaprosilo za mnenje Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Službo za kulturno dediščino pri Območni enoti Novo mesto o smiselnosti morebitne obnove objektov. V strokovnem mnenju je konservatorski svetovalec Dušan Štepec zapisal: »Kašča in hram zaenkrat nista vpisana v registru nepremične kulturne dediščine. Po prvi oceni imata dovolj dediščinskih vrednosti. Vpišemo ju lahko na vašo pobudo. Sicer sta pa v relativno slabem stanju, vendar njune poškodbe niso tako velike, da ju društvo ne bi zmoglo obnoviti.«

Verjamem, da bomo v prihodnjem letu naredili kaj več od preučitve možnosti ohranitve obeh objektov.

Ana Bilbija

3. KOLESARSKI KRONOMETER - VZPON NA RIHPOVEC

Tradicija se gradi z leti. Tretji zaporedni kronometer je postregel z novo traso, ki je bila tokrat prvič speljana do vrha rihpovškega klanca. Prav to je dalo dirki še dodaten čar, saj se je kronometru tik pred ciljem dodal še drugi strm odsek oziroma tako imenovani zid, ker se cesta postavi zelo pokonci, in to tik pred ciljno črto, ko moči že zmanjkuje. Tudi tokrat so na kronometru padali rekordi, kar je razumljivo – zaradi nove trase. Rekord je bil dosežen tudi glede števila udeležencev. V veliko veselje je bilo videti startni prostor, kjer se je gnetlo kolesarjev v vseh kategorijah. Še posebej smo lahko danes vsi sodelujoči pri organizaciji kronometra ponosni na dejstvo, da so tokrat sodelovali kolesarji, ki v slovenskem merilu rekreativcev dejansko krojijo vrh slovenskega kolesarstva. Še več – zmagovalec kronometra je sodeloval tudi na svetovnem prvenstvu rekreativnih kolesarjev, kjer je požel tudi lep rezultat ter v nadaljevanju sezone osvojil še nekaj zmag po Sloveniji. Komentarji kolesarjev so bili, da je bila organizacija izredno kakovostna, saj je bilo poskrbljeno za vse, tudi za tiste najmanjše podrobnosti, ki jih drugje pozabljajo. Proga je bila očiščena in pometena, da na cesti ni bilo kamenčkov ali ostalega nanosa, kar seveda kolesarskemu očesu ni ušlo. Še posebno veliko pohval pa je prišlo zaradi izbire trase, saj je rihpovski klanec dejansko prava skrita meka za kolesarje, tako za trening kot tudi tekmo, saj razgibanost klanca

dejansko ponudi vse, kar si kolesar želi. Brez naših zdaj že izkušenih varnostnikov ob cesti tega zagotovo ne bi bilo mogoče. Redke prireditve so tako zanesljivo in varno izvedene kot ta in brez težav zaključene. Tu ni kaj dodati. Ko ljudje delajo z željo, da se nekaj resnično obnese in naredi, se to čuti in vidi, in to so opazili vsi sodelujoči in navzoči na dirki. Tudi podpora navijačev je bila tokrat še bolj bučna. Čeprav je klanec vsaj v dveh oz. treh delih zahteven, gre lažje, če te spodbujajo. Če vidiš napise na cesti in ljudi, dejansko na dirki kolesarji še bolj pritisnejo na pedala. Zato ni čudno, da že danes sprašujejo, če naslednja dirka bo. Da pa zapletov ni in da so časi točni, je tu naš Danijel Ocepek, ki skrbi, da so minute, sekunde in stotinke točne. Brez njegovega potrpljenja na startu in ciljni črti pač zadeva ne bi bila izvedljiva. Seveda pa tudi starter Franci Starič že postaja nepogrešljiv ob tistih znanih besedah: »3, 2, 1 – zdaj!« Ker slike govorijo več kot tisoč besed, jih tu ne bom tratil. Tokrat je dirko v foto objektiv ovekovečil Mare Skušek in ujel prav vse tiste delčke in trenutke, ki jih je treba na sliki ovekovečiti za vedno, še posebej, ko je srčni utrip 190 in več ter ko so grimase na obrazih tako zgovorne. Ker se je dirka prvič uvrstila tudi v koledar Slovenija kolesari, ni ovir za naprej, saj število raste, in upamo, da nam uspe tudi kak preboj v sodelovanju z okoliškimi prireditvami, pri čemer bi

dosegli večjo udeležbo. Poleg rednih podpornikov dirke se je letos pojavil tudi prvi resni sponzor. Tako so dejansko tlakovani temelji za naprej.

Letošnji rezultati in nosilca rekordov do naslednjega leta so:

- **pri ženskah: 1. mesto: SAŠA BOHINC**, s časom 17 minut in 5 sekund
- **pri moških** po kategorijah:
 - kategorija od 19–24 let:
 - 1. mesto: UROŠ BEG**, s časom 12 minut in 9 sekund;
 - kategorija od 35 do 49 let:
 - 1. mesto: STANISLAV VARSTOVŠEK**, s časom 12 minut in 4 sekunde;
 - kategorija 50 let in več:
 - 1. mesto: Dušan Gorjanec**, s časom 14 minut in 35 sekund.

Gregor Kaplan

Foto: M. Skušek

MOTO POTEP NA DEBENEC

Na sončno avgustovsko nedeljo smo se motoristi z Rihpovca zbrali na igrišču pri ribniku. Zbrali smo se trije motoristi, pozneje pa sta se nam pridružila še dva. Motorji so bili različni, motoristi pa tudi, vendar to ni bilo pomembno. Šlo nam je predvsem za druženje na motorjih in skupni potep. Tokrat nas je pot peljala na Debenec.

Obiskali smo naša člana v Koči na Debencu, malo smo se osvežili, poklepetali in se vrnilo na Rihpovec.

Foto: M. Rajkovič

Upamo, da bo prihodnje leto večja udeležba, saj je potem druženje še bolj pestro in zabavno.

Marija Rajkovič

REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZA NAPREDEK HRIBOVEC RIHPOVEC

Redni letni občni zbor Društva za napredek Hribovec Rihpovec je bil v soboto, 31. marca 2018, ob 18. uri pri Slavcu Stariču na Rihpovcu 20. Veliko število zbranih, ki smo se gnetli v Slavčevi in Ančkini sobi, je soglasno potrdilo predlagani dnevni red upravnega odbora:

1. Kulturni program - zdravstveno predavanje
2. Izvolitev organov zbora
3. Poročilo predsednika UO o delu v letu 2017
4. Poročilo Nadzornega odbora o poslovanju v letu 2017
5. Razprava o poročilih in sprejem sklepov
6. Volitve članov UO in NO
7. Sprejem programa dela za leto 2018
8. Razno

Kulturni program z našimi rednimi nastopajočimi, ki gojijo lepoto besede in glasbe, je tudi tokrat odprl naš občni zbor; nastopili so povezovalka programa Martina Mavec, Arne Bilbija z recitacijo Pavčkove pesmi Kaj vse je tata, Joži Rogelj s pesmijo Toneta Mikliča, harmonikaša Slavc in Lojze. Sledilo je zdravstveno predavanje zdravnice Irene Vester, članice društva, o rabi antibiotikov. Vsebinski del je tekel kot po maslu in se zaključil s sprejemom programa dela za leto 2018. Odlični stalnici po uradnem delu sta zakuska izpod spretnih rok naših članic in kapljica rujnega, ki so jo tudi tokrat prinesli naši člani.

Ob raznovrstnih srečanjih članov se vsakič znova zavem dragocenosti našega Društva za napredek Hribovec Rihpovec, ki zbližuje in povezuje vaščane. Čutita se pristna energija in medsebojna povezanost članov, ki skupaj delajo v korist in zadovoljstvo Rihpovca, da je vsakdan življenja v vasi prijaznejši in lepši. Nikakor ne kaže prezreti upravnega odbora, ki je duša društva in mu nobena stvar ni odveč ali pretežka; iskrena pohvala in zahvala za trud. Vizija društva in načrti za naprej kažejo na poglobljen razvoj, močno energijo trdega jedra društva in smelost idej za razvoj odnosov in ljudi našega Rihpovca. Najlepše je, da jih skupaj uresničimo ali presežemo, brez jamranja, brez negativne energije, s smelostjo, dobro voljo in pripadnostjo.

Polona Bilbija

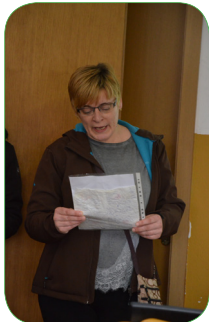

Foto : I. Starič

EKSKURZIJA V LENDA VO

Kot vsako leto smo se tudi letos odpravili na celodnevno ekskurzijo. V soboto, 26. 5. 2018, smo se odpravili v Lendavo. Ob 6. uri smo se zbrali v vasi in se odpeljali z avtobusom proti Lendavi. Na poti smo imeli postanek na bencinski črpalki, kjer smo lahko odšli na kavo ali čaj in pojedli slasten krof. Pot smo nadaljevali v vas Terbegovci, kjer smo si ogledali oljarno Belšak. Povedali so nam, kako pridelujejo bučno olje, ki smo ga tudi poizkusili. Nekateri so si ga kupili tudi za domov. Po ogledu oljarne smo se odpeljali do stolpa Vinarium. Tam nam je vodič povedal, da je stolp visok 53,5 m in da z njega lahko vidiš vse štiri sosednje države. Kdor je bil radoveden in pogumen, je to na stolpu tudi preveril. Ostali pa smo jih počakali pod stolpom ali pa smo odšli na tržnice, kjer smo si lahko kupili različne spominke. Naslednji ogled je bil namenjen ogledu vinske kleti Hiše vina Cuk. Prijazna in zabavna vodička Eva nas je najprej pogostila z narezki in nam za pokušino dala njihova vina, ki jih pridelujejo. Po tem nas je odpeljala v vinsko klet. Tam smo si ogledali skladišče vin. Povedala nam je nekaj zanimivih šal o vinu, pri katerih smo se zelo nasmejali. Po ogledu smo odšli v botanični vrt orhidej v Dobrovnik. V njem nam je vodička razkazala, kako vzgajajo orhideje, in nam povedala, da imajo okoli 4000 različnih orhidej. Z zanimanjem smo si jih ogledali. Nekateri so si jih tudi kupili, da jim bodo krasile dom. Zadnji ogled je bil namenjen hotelu Štrk. V njem smo

videli kotle, v katerih kuhajo žganje. Brez degustacije žganja seveda ni šlo. Po ogledu smo imeli pred hotelom še zaključno večerjo. Sledila je vožnja domov proti naši prelepi Dolenjski. Ekskurzija je bila zelo zanimiva, poučna in razgibana.

Martina Mavec

Foto : I. Starič

Foto : Osebni arhiv

SE NAŠI ČLANI UKVARJAJO TUDI Z GLASBO?

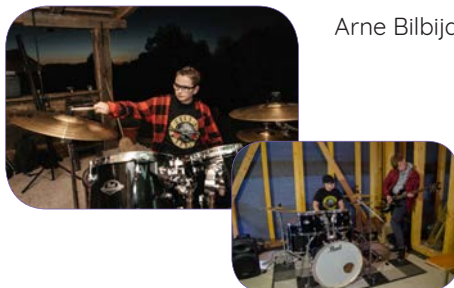
Seveda! AXE TO THE FACE

Axe to the face je bend, ki je nastal na mojo pobudo. Sestavljava ga prijatelj Adam na električni kitari in jaz na bobnih.

Predstavljava se v zvrsteh rock, hard rock in metal. Veliko ljudi misli, da gre pri teh zvrsteh le za kričanje in brenkanje po strunah, vendar pa nihče nikoli ne pomisli na to, da je to zvrst veliko težje igrati, saj ima hitrejšo melodijo ter zahtevnejši ritem. Zato sva se z mojim prijateljem in pozneje soigralcem v bendu odločila narediti skupino, v kateri igrava stare klasike iz osemdesetih pa vse do danes. Vendar igrava le glasbo, ki spada v zvrst rock in metal. Seveda pa benda in nasploh igranja ne bi bilo brez najinega učitelja Timoteja Hrastarja, ki igra v zasedbi Necrotik. Končal bom s citatom Kurta Cobaina, preminulega pevca Nirvane, ki jo zelo rad poslušam: »Če je nelegalno igrati rock'n'roll, me vrzite v zapor.«

Arne Bilbija

VAŠKI PEVCI IZ ŠENTRUPERTA,

ki pod vodstvom Maksa Kurenta prepevajo umetniške in ljudske pesmi. Med devetimi pevci je tudi naš član Toni Starič. V skupini sodeluje eno leto in se veseli izdaje četrtega CD-ja skupine, ki bo zagledal luč sveta v januarju prihodnjega leta. V lanskem letu smo ga slišali tudi na prireditvi v Knjižnici Pavla Goliev Trebnjem, skupaj s Slavcem Staričem na harmoniki in Alojzom Graceljem na baritonu

IZLET V LENDAVO

Lepega sobotnega jutra smo se z vaščani spet odpravili na tradicionalni vsakoletni izlet. Tokrat nas je pot peljala v Lendavo. Ob 6. uri zjutraj smo z avtobusom krenili z Rihpovca. Najprej smo v kraju Sveti Jurij ob Ščavnici obiskali oljarno Beljšak. V oljarni se ukvarjajo s predelavo bučnih semen v raznovrstna olja. Poizkusili smo olje s praženo čebulo ter olje s čilijem. Naša naslednja postojanka je bil razgledni stolp Vinarium v Lendavi. Kdor je želel, je z vrha stolpa občudoval razgled na štiri države: Slovenijo, Hrvaško, Madžarsko in Avstrijo. Stolp je visok dobrih 53 metrov, na vrh pa vodi dvigalo ali

240 stopnic. Najbolj pogumni smo se odpravili po stopnicah. Nato smo v Lendavskih goricah v Hiši vina Cuk ob narezku degustirali nekaj njihovih vin. Po okrepčilu smo nadaljevali pot v botanični vrt orhidej Ocean orchids. Vstopili smo v prečudovit tropski svet. Od blizu smo si ogledali številne tropske rastline z vsega sveta. Njihova glavna dejavnost pa je vzgajanje najrazličnejši botaničnih vrst orhidej. V njihovi proizvodnji vsak dan zacveti okoli 4000 orhidej. Nekaj orhidej smo tudi kupili in zdaj krasijo naše domove. Naša zadnja postojanka je bil hotel Štrk. Tam smo si ogledali njihovo žganjarno in poizkusili več vrst žganj. Izlet smo zaključili s kosilom in se zadovoljni odpeljali proti domu.

Klemen Brudar

Foto : I. Starič

ČILJI NA NAŠEM VRTU

Predstavil vam bom nekaj pekočih rastlinic, ki se zadnja leta vse pogosteje sadijo na naših vrtovih, pa naj bo to za resnejšo uporabo, radovednost ali pa samo za barvno popestritev vrta. Ne da so samo pekoči, so tudi tako barvno kot oblikovno zelo zanimivi. Ti čilji nam podrejo vse stereotipe o mišljenju, da so najbolj pekoči rdeči in majhni. To ni res, če samo pogledamo na sliki, je v našem primeru najbolj pekoč oranžni habanero, ki ima približno 350 000 skovilov. Pekočina se meri v skovilih, kar pomeni, koliko kapljic vode potrebujemo, da izničimo eno kapljico kapsacina (pekočine), ki je v tem čiliju. Če primerjamo pekočino s čilijem jalapeno, to je najmanjši rdeči na sliki, ki ga dobimo na mehiških picah, ki ima 5000 skovilov. Tema dvema čilijema delajo družbo še temnejši čokoladni habanero s 350 000 skovili, lemon drop z okusom in vonjem po limoni s 40 000 skovili, in je zelo hvaležna rastlinica, saj rodi obilo in je izredno nezahtevna vrsta, prisotna pa sta še veliki in mali chejen, ki pa sta bolj blagega okusa. Ko omenjam vsebnost kapsacina, je treba vedeti, da je to približna vrednost in se ta razlikuje v isti vrsti od podlage, zemlje, kjer raste, letine in načina pridelave. Vsekakor pa so to rastlinice, ki nam omogočajo skoraj neomejeno uporabo v kuhinji. Teh čilijev pred leti nismo mogli saditi, ker je bila pestrost nabave semen izredno majhna, nekatere smo lahko dobili samo iz uvoza, najmočnejši, kot je karolina riper, blut jolokija, ki imajo čez 1.500.00

skovilov, pa je bilo nemogoče ali celo prepovedano uvažati. Na sliki pa je tudi malo manj poznana bodeča bučka kiwano in je bližnji sorodnik kumare. Dozori jeseni, vzgaja se kot kumara, uporablja pa se surovo, je blagega okusa in rahlo spominja na kivi.

Zlatko Rajkovič

KRONIKA:

V lanskem letu smo na 16. strani našega glasila pisali o velikih količinah odpadkov, ki se znajdejo v, na in ob zabojnikih. Kot pripis smo zapisali: »Res bodimo korektni. Ne pozabimo, da je sleherni med nami ustvarjalec odpadkov. Ekološkega otoka ne želimo v bližini hiše, ker smrdi, pravimo. Ugotavljamo tudi, da nekateri vozijo odpadke vseh vrst iz Trebnjega in celo iz Ljubljane. Zakaj? Res, bodimo korektni!« Če mislite, da se je stanje izboljšalo, se motite. Nasprotno.

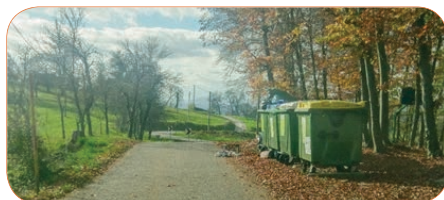

Foto: Ivan Starič

Bi kamere zalegle? Mogoče.

Naši prijatelji ljubiteljski slikarji iz Novega mesta pridno delajo in razstavljajo. Večkrat nas povabijo na otvoritev. Če se le da se odzovemo. Videli smo razstavo Zdravka Červa v Straži in razstavo večih ustvarjalcev v Šentjerneju.

Hvala za povabilo.

Ivan Starič

KDAJ NAJ SE ZAČNE DRUŽENJE?

Naši najmlajši se, seveda pod pokroviteljstvom staršev, družijo že na praznovanjih zgodnjih rojstnih dnevov. Tako je prav.

Praznoval je:

Patrik:

Maks:

Oskar:

Vse najboljše!

Mamico Majo in očka Martina je 5. oktobra letos razveselila mala princeska Leja Mavec, težka 1520 g in velika 38 cm.

Komaj čakamo, da se srečamo na igrišču!

Noč čarownic, grozljivo!

Tudi kaki uspeva pri nas:

Tudi tak krompir raste v naši vasi.

Kakšen sončni zahod!

Obvestilo članom društva

Članarina ostaja nespremenjena: prvi član družine plača 7 EUR, vsak naslednji pa po 4 EUR. Če nam želite olajšati delo, jo lahko poravnate na transakcijski račun društva, pri Delavski hranilnici, številka 61000-0000116262. Hvala vam.

SE ZNANJE KOPIČI?

Ne pozabite, da so čudovite stvari, ki se jih učite v šolah, delo mnogih generacij. Vse to znanje, ki vam je položeno v roke, je dediščina, ki jo spoštujte, jo bogatite in nekega dne zvesto prenesite na svoje otroke.

Albert Einstein

Prepričani smo, da bodo naši mladci spoštovali Einsteinovo modrost. Vas premore dva študenta in eno študentko, dve srednješolki in šest nadobudnežev obiskuje osnovno šolo. Tudi v vrtcu imamo šest predstavnikov. Ponosni smo na vse po vrsti!

Na zadnji strani lanskega glasila je bila objavljena fotografija z vprašanjem, čemu je včasih služil predmet s fotografije. Predstavljal je dvigalko. Pravilnih odgovorov je bilo kar nekaj. Tri obljubljeni nagrade za pravilne odgovore so si razdelili Stariči:

Justina Starič, Anica Starič in Alojz Starič.

Čestitamo.

Taja, se srečamo na Ex temporu 2019?

BAR HRAM JOŽE BEVEC s.p. Trebnje, Obrtniška 32

*Če v žioljenju tavaš, pa ne veš ne kot ne kam,
pojdi v Trebnje in obišči Jožetov bar Hram*

**KOVINOPRODAJA
TREBNJE d.o.o.**
PRODAJA NA DEBELO IN DROBNO
8210 Trebnje, Obrtniška ulica 30, tel. 07/24 81 660
fax: 07/24 81 666, mobilni: 041/614 795

SPONZORJI KOLESARSKEGA VZPONA:

Zlati sponzor: INOTHERM d.o.o, Ribnica!

-Barbi bar Trebnje, Barbara Pintar, s.p.

-Sladoled Pr'cukru

Picerije:

- Maxim

- Hom

- Šeligo

- Gostilna Meglič

- Trgovina in servis koles SMOLE

- Blatnik Zvonko, zavarovalnica Sava

INOTHERM

Šele takrat, ko bo posekano zadnje drevo,
še takrat, ko bo zastrupljena zadnja reka,
še takrat, ko bo ujeta zadnja riba,
še takrat boste ugotovili,
da se denarja ne da jesti.

(Indijanske misli)

HIŠA LEPOTE

ART-PE

FRIZERSTVO & KOZMETIKA
NOVO MESTO

Drska 8
8000 Novo mesto
www.art-pe.si

salon-nm@art-pe.si
07 33 77 270
031 831 131

BEAUTY BAR

ART-PE

KOZMETIKA & SPA
TREBNJE

Temeniška pot 6
8210 Trebnje
www.art-pe.si

salon-trebnje@art-pe.si
031 002 700

Nega obraza,
Masaže, Lasersko
odstranjevanje dlak,
Depilacija, Manikura,
Oblikovanje telesa,
Pedikura, Ličenje,
Darilni boni

ART-PE, Petra Šircelj s.p.
Rihpovec 8, 8210 Trebnje

ČEMU JE VČASIH SLUŽIL TA PREDMET?

ODGOVOR NAPIŠITE NA DOPISNICO IN JO DO 15. JANUARJA 2019
POŠLJITE NA NASLOV:

Društvo za napredek Hribovec Rihpovec, Rihpovec 19, 8210 Trebnje

Izdajo glasila so omogočili še:

- Občina Trebnje
- Javni sklad kulturnih dejavnosti
- Zveza kulturnih društev Trebnje
- Lektorica, NINA ŠTAMPOHAR, s. p., Ul. Ilke Vaštetove 18, Novo mesto
- ODVETNIK MIRKO BILBIJA, LEGES, d.o.o. STORITVE,
Novi trg 11 Novo mesto